

Ússaligur ert tú, Erlendur,

nú tú í hvørji syftu hevur sýnt teg sum
uppgávumann og svíkjara av øllum tí,
ið tú gyklaði fyri fiski-, arbeiðs- og sjálv-
stýrismannin

Kennandi teg vera avklæddan
veit tú í 14. sept. tær eingi
ráð uttan at nýta gamla sið
tín, ið er at kasta við ill-
gitingum og ósannindum og
grimum skuldsetingum móti
manni, ið tú og tjóðveldis-
menn og øll hin samanblakaða
sjálvstýrisklika kenna sum
høvuðsfígginda, tí hann stríð-
ist fyri tað breiða fólkið

NÚ Í SEINASTA 14. VEÐUR TÚ FRAM VIÐ SVEIVABREST-
UM VERRI ENN Á NOKRUM DEYÐSTUNGNUM HVALI
MÓTI STÓRVIRKI Á DRELNESI, IÐ KANSKA MEIRI ENN
NAKAÐ ANNAÐ KUNDI KOMI FISKIMONNUM, EIGARUM
AV PRIVATSKIPUNUM OG ARBEIÐSLEYSUM TIL HJALP-
AR.

TÚ GER HETTA SUM BLEKKSPRUTTAN FYRI AT FJALA
ÓGERÐ TÍNA MÓTI OKKUM FISKIMONNUM
HARRA ARUP VERÐUR MALAÐUR SUM HIN VERSTI
SPEKULANTURIN OG DAM FÆR AV AT VITA SUM MAÐ-
URIN, SUM IGJOGNUM HARRA ARUP SKAL HAVA
GIJORT ROYNDIR AT AVREIÐA FØROYA FISKIMENN OG
ALLAR SANNAR FØROYALANDS INTERESSUR TIL TEIR
GLÓPANDI ÚTLENSKU KAPITALISTARNAR

Eingin maður hevur svikið fiski-
mannin sum tú Erlendur.

Eitt verkfall bar teg av misgáv-
um uppá bylgjuna.

Men so sakk tú. Djúpt sakkst tú,
djúpar: enn nakar fiskimaður
nakrantíð undan tær. Eg segði av
misgávum, ja, av misgávum vann

tú formannssin innanfyri fiski-
menn. Tú hevði so eiggilga svikið
teir frammanundan undir stríðnum
um hægri og betri sáttmála. Men
tú forráði tú teir, júst tá ið mest
stóð á. Júst tá ið fiskimenninir
vóru við at fáa hjálp, sveikt tú,
forráði: tú teir. Meðan hjálpin

MEGINFELAG VIÐ ONG- UM FORMANNSKAPI

Sum lýst av felagsskrivaranum liggur meginfelag fiskimanna,
Fiskimannafelagið við ongum formannskapi, hvørki formanni
ella næstformanni. Hetta má vera óhoyrt í allari fakfelagssøgu —
eis meginfelag í stjórnarloysi, tí lógr felagsins heimila ikki
annan formannskap enn hin lógliga valda.

EIGUR FORMANNS- VAL AT FARA FRAM

Vit hava áður sagt, at formanns-
val í Fiskimannafelagnum eiga at
fara fram í 14. sept. men hetta er ikki
heilt rætt, tí regluligt formanns-
val verður ikki fyrr enn komandi
ár; men tað kann vallað vera ívi
um, at formannssvalið at hava
verið, tí formaðurin Erlendur
Patursson mátti leggja frá sær, tá
hann varð landsstýrismaður og
næstformaður varð eingin valdur
seinast, tá bert eitt valevnið varð
uppstillað.

Felag við ongum lógliga valdum
formannskapi er ábyrgdarleyst,
og sjálvt um lógr felagsins einki
beinleiðis siga, hvussu frum eigur
at vera fari í slíkum forum sum
hetta, so sipa tær til val í 14. sept.

og eitt felag kann ongíð hava so
sterkar grundir fyri formannssvalið
í 14. sept., sum tá tað liggur í stjórnar
loysi.

ÁHUGAMÁL FISKI- MANNA Í ØROKISSKAPI

Leiðslan í felagnum hevur onga-
tíð beinleiðis boðað frá, at felagið
hvørki hevur formann ella næst-
formann, heldur ikki hvør ið røkir
formannsskapin.

Hetta er ábyrgdar- og skilaleyst;
men hóskað óivað ikki so illa í
dulsumu tjóðveldisleiðsluna í hesum
felagsskapi.

Henda misrøking av áhugamál-
um fiskimanna er so markaleys, at
mangur hevur ílt við at trúgva tí;
men so er státt í meginfelag fiski-
manna.

var á leið upp til Føroyar, fór tú
at kalla í loyndum og bant teir við
einum armóðssáttmála, hinum ver-
sta, sum nakrantíð er gjordur. Tú
ripti hjálpin úr hondina á okkum
fiskimonnum so vit komu at standa
við sviðið soð. Standa sum
Kárus. Við einum avigum sátt-
mála, um reiðararnir vildu, tí sátt-
málin, sum einki gav, kundi ikki
uppsigast, ultan reiðararnir gingu
við til tess.

Storri svikjagerð hevur eingin
gjort fiskimanninum enn tú Erlen-
dur gjordi tá. Og hon verður
ikki gjord tær eftir.

Og næsta var, at tú fordi fiski-
menninar út í eina ólógliga streiku
ið kostaði okkum fiskimonnum
1/4 milljón.

Hovdu ikki menn sum J. P.
Davidson, J. P. Henriksen og aðrir
tikið sær um reiggj at kroyta
landsstýri — tú Erlendur sat og
kreyp upp á Skákinum í lögting-
inum og hætti tær ikki oman í
landsstýri — vildi fiskimenninir
verið aviga fortaptir. Hetta er
sannleikin um titt Erlends verk-
fallsbragd.

At tað ið fiskimenn við javn-
aðermanna trýsti vunnu 800 kr. í
minkulon, var tú Erlendur ikki;
seinur við tínum monnum at seta
peningin niður í 650. Og tú gjordi
tað frivilliga undir samráðingum

við reiðararnar. Ótrúligt, men
satt tessverri.

Og tá ið vit fiskimenn vóru í
tronga í Íslandi og kravdu og fingi
te upp at hjálpa okkum. Hvussu
gekkst tá? Ja, spyrjið teir fiskimenn
ið leitaðu eftir tær har uppi, leit-
aðu sum eftir nál. Spyrjið teir,
hvønn stuðul tú veitti teimum. Tú
fært eitt svar, sum er satt, sjálv-
andi. Men tað er so háttad, at ein
fær seg ikki at trúgva, at nakað
kann vera so galið. Mær nýtist
ikki at greiða frá tí. Tað hevur ver-
ið á hvørjum munni. Men eg kann
loysa frá, um eg verði noyddur, tí
eg var har uppi. Tað er beinan-
vegin ein skensul fyri okkara land,
at tilteki kann fara fram, sum tú

Erlendur lbyvdi tær móti okkum
fiskimonnum tá har uppi.

Mær fýsir ikki at fara longur við
øllum hesum.

Og nú hevur tú fiskimannafelags
formaðurin, verið við til sum la-
kajur hjá kapitalistaverjarunum,
stórmannaverjarunum at gera eina
gerð, sum ikki bara er eitt hogg
til hvønn einasta suðuroying, men
til allar skipseigarar og allar fiski-
menn og ein hóp av arbeiðsmenn-
um kring allar Føroyar. Ein ógerð,
sum vil spyrjast til seinar tíðir.

Henda ógerð er, at tú og tíni
løgsmenn í landsstýrinum við kold-
um blóði hava spent bein fyri ein-
(Framhald á 2. síðu)

„Føroyingur vara teg fyri títt lív ...“

Soleiðis heilsaði Dagblaðið tí nýggju sosiallóggevuni, sum rak
mangar dímur skuggar burtur úr tilveruni hjá teimum sum
trongdu til samfelagsins hjálpi: gomlum, avlammum, sjúkum, ein-
kjum, foreldraleysum børnum og øðrum.

Hví hesa áværing til føroyingar
fyri tað, at treingjandi fingi eina
betri og tryggari tilveru? Var hetta
av valvældi fyri teimum og fagn-
aðarljóð til hesi valferðartiltøk?

Nei!
Ella var tað av valvældi fyri hesa-
aðermanna trýsti vunnu 800 kr. í
minkulon, var tú Erlendur ikki;
seinur við tínum monnum at seta
peningin niður í 650. Og tú gjordi
tað frivilliga undir samráðingum

»... vælvænnaði kom í staðin fyri
arbeiðshug og framburðshug, tá
vóru hesar tjóðir deyðadómur.«
Nei!

Ella var tað av valvældi fyri teim
teimum treingjandi í samfelagnum,
tá Dagblaðið heilsar sosiallóggev-
uni við at siga, at eftir er bara
»at víðurketna tann vanda hetta
kann koma at hava fyri okkara
tjóðskaparlaga lív?«
Nei!

Ella var tað av valvældi fyri teim
um, sum av elli, avlamm, sjúku
og øðrum meinbøgum ikki eru før
fyri at vinna nóg mikil til lívins
upphald, tá ið Dagblaðið skrivur
um sosialu lógirnar, at

»... um henda peningaliga trygd
far okkum at leggja tjóðskapar-
liga góðarnar niður, so er deyð-
in í drúnum?«

Ja, so lítlið virdu fólkaflakks-
menn hesi menniskju; tey fóru at
missa seg sjálvan burtur, um tey
fingu meiri pening um hendur!

Hvat siga tey, sum soleiðis verða
vanvirð av Dagblaðinum?

Er tað at bera teimum deyðan
ann á dýrmar, tá postboðið kemur
við postanvisninginum uppá fólka-
pensiónina?

Ella er tað »nationale«, at fjöldi-
in skal liva í veseldom — bara
ana?

Er hetta valvæld móti teimum,
sum einaferð bóru dæmis byrður
og vóru samfelagsins dyggastu stuðl
ar?

Nei!
Ella var tað av valvæld móti út-
sleipaðum arbeiðs- og fiskimonnum,
móti teimum, sum vóru rakt
av brekum og vanlukum, tá Dag-
blaðið í sambandi við sosiallóg-
gevuna skrivaði um víðurskifti Fø-
roya Danmarkar ímillum, — tey
víðurskifti, ið eru sjálvst grundar-
lagið undir okkara fólkapensjón og
eilumnu forsoy —

»Tey eru í sjálvum sær ein fella,
og tað eru vit, sum skulu anna
(Framhald á 3. síðu)

Hvørjar eru tær nýggju sociallóggevurnar

Bæði Dagblaðið og 14. september gera almikið burtur úr tí, at
socialu gjöldini nú eru 2 mill. kr. meira, enn seinasta árið P.
M. Dam var lógmaður, og um vit leggja ríkisins og kommununar
part afturat, so verður hekkingin millum 4 og 5 mill. kr.

HVUSSU ROYNIST HESIN VERULEIKIN?

Eftir nevndu bløðum at doma,
kundi ein, ið moguliga ikki hevur
fylgt so væl við, fingið varhugan
av, at »sjálvstýrislandsstýrið« hevur
skapað nakran framúr góðar
og nýggjar sosialar lógr mótvægis
pinkuliga-sociallóggevuni P. M.
Dams.

Men hetta er folsk propaganda!
Veruleikin er tann

AT »sjálvstýrislandsstýrið«
ONGA nýggja sociala lóggevuni
hevur skapað, og at hvørt ein-
asta oyra, sum gildið verður í
fólkapensjón ella aðrari almenn-
ari forsoy, verður gildið sam-
bært tær lógr, ið gjordar og
framdar vórðu undir landsstýri
P. M. Dams.

Henda sociallóggevni fyriskipaði,
at hekkingarnar skuldi fara fram
í stigum — seinasta hekking í
1. apríl í 19, eins og at socialu gjöld-
ini skuldu dýrtíðarviðgerast.

Tað eru hesar í sociallóggevi fyr-
iskipaði hekkingar, sum nú eru
fálfræ ella falla til gjaldgjær.

Dagblaðið og 14. september
kunnu so dylja ella reingja sann-

leikan í sambandi við tær tøl, teir
nevna, men eftir stendur tó tann
veruleiki,

at hetta landsstýrið hvørki eigur
deil ella lut í tí lóggevi, sum
fyriskipar, at fólkapensjónin og
ommur social gjold í ár eru hekk
að við umleið 2 mill. krónum, og
men minni nakran lut í at ríkis-
kassans partur er hekkaður við
øðrum 2 milljónum.

Av ognum nýskapnum hevur
»sjálvstýrislandsstýrið« ikki so
frægt sum inn í eyga at vísa á;
men ov neyðarsligt mátti tað verið
hjá slíkum »sjálvstýrið«-heimum at
tikið sær heidurin av tí, ið aðrir
hava skapað — ja, hertil teimum,
sum teir yndu at rópa »sam-
bandsmenn«, sum vildu forkoma
»føroyingin í Føroyum« (serliga
gomlum, avlammum og øðrum
treingjandi) við donskum gulli —
daniseringsgulli!

DIAKARTA: Sukarno, forseti í
Indonesiu, hevur ásett deyðarevs-
ing fyri »politiskar og óekonomisk-
ar broyðir« móti ríkinum og
opiðlyst viðhald við fíggindum
landsins.